

28 Octubre, 2018

Els veïns intenten reconquerir les cantonades més conflictives

■ La ciutadania se les pensa totes contra la inseguretats mentre espera més policies a Barcelona

CÉSAR RANGEL

Pressió veïnal. Les protestes dels veïns i comerciants van aconseguir un increment de la presència policial al carrer Riera Baixa

Primers experiments policials

■ L'última junta de seguretat local va acabar amb un raig d'esperança per a molts veïns de la ciutat. A partir del primer de novembre els Mossos d'Esquadra posaran en marxa el dispositiu Ubic, una reorganització dels efectius a fi de fer més patent la presència policial als carrers de Ciutat Vella i Eixample. Pel que sembla els comandaments estan molt satisfets amb les proves realitzades aquest mes en punts com el carrer Riera Baixa, al Raval, i la plaça Maquinista, a la Barceloneta. Aquestes proves, tot i això, no van aconseguir apaivagar les protestes veïnals. A Riera Baixa entenen que la feina de les administracions continua sent insuficient, i a la Maquinista no van notar cap canvi durant les últimes setmanes.

LUIS BENVENUTY
Barcelona

Roben a qui bada, ofereixen haixix als adolescents, claven ganivetades, assetgen les dones. Al costat de casa, cada dia, a la cantonada. La inseguretats multiplica les cantonades maleïdes, les que t'estimes més esquivar, i també els enfrontaments entre veïns i delinqüents, i igualment, l'enginy i la pressió ciutadana per reconquerir l'espai públic. Molta gent demana més policies als carrers, i sobretot, un pla decidit que recuperi la convivència. Mentrestant, les administracions preparen un repartiment dels agents més eficient.

"Que els polítics i els policies s'aclareixin –diuen al carrer Riera Baixa–. Els Mossos ens diuen que no truquem a la Guàrdia Urbana, que els truquem a ells... I els urbans, que mentre l'alcaldeessa sigui Ada Colau no hi ha res a fer. Al

final no ens queda cap altre remei que tallar el carrer". I fer fires i dinars solidaris els caps de setmana per ocupar l'espai públic i fer-ne fora els delinqüents. Ara, els comerciants venen en un dia el que no han venut la resta de la setmana. Fins fa pocs mesos, aquest carrer prenia un aire molt

EL NEGUIT DEL GÒTIC

"Els captadors dels clubs de cànnabis il·legals ofereixen droga als adolescents"

vintage. Però en un dels últims dinars dos homes es van embrancar a cops de matxet al costat de les taules, davant dels nens. Són fets que fan perdre a molts les ganes d'acostar-se a aquesta banda del Raval.

"Aquí, a la cantonada, fa cinc anys, es reunia un grapat de nanos

que van arribar sense res, no tenien res –explica Santi González, portaveu de veïns i comerciants, d'Acció Riera Baixa–. I ningú no els va ajudar. Ara hi tenim uns 20 delinqüents que si veuen un cotxe que va a poc a poc li obren la porta per robar el que sigui. Nosaltres hem exigit mesures per a tot el

ELS PUNTS NEGRES DEL RAVAL

"Jo passo mirant a terra, però em nego a fer mitja volta i que es quedin amb el carrer"

barri. Però ara ens calen policies a la nostra cantonada les 24 hores perquè és la més problemàtica de tot el Raval. Hem d'unir-nos tots els veïns del barri".

Les cantonades maleïdes també creixen a l'altra banda de la Rambla. Els captadors de clients dels clubs de fumadors de cànnabis

il·legals s'instal·len a totes les del carrer Escudellers, sobretot les del costat de la plaça Reial, al matí, a la tarda i a la nit, i murmurant i xiuxiuejant ofereixen marihuana, haixix i el que calgui a guiris i turistes, a pares i mares que empenyen cotxets de nen petit, a adolescents que van cap a l'institut, també als seus mestres...

"A Lleona amb Avinyó, a Regomir amb Ample, a la Plata amb la Mercè –explica Eva Vila, veïna del barri, de Fem Gòtic–. Si vas amb els nens, vas per una altra banda, si vas sola, passes de pressa. Són molt agressius. Fins fa poc callàvem, però fa poc vam començar a dir-los que no oferissin drogues als nanos, que no es possessin davant les botigues... i les seves respostes van ser amenaces. Ara la tensió és brutal. Tots ens coneixem. Ells saben que els fotografiem, que els pengem a les xarxes socials i que els denunciem. Però no hi ha reaccions de les adminis-

tracions. I ells també tenen les seves estratègies. Ara, per primer cop, utilitzen una noia, molt bufona, que reparteix propaganda, que no sembla una delinqüent. Tot això s'atura amb investigació policial, però mentrestant fan falta més agents als carrers. Perquè mentrestant nosaltres continuem vivint aquí".

L'entitat Fem Gòtic va néixer de diversos grups de WhatsApp de progenitors preocupats per la degradació dels itineraris a l'escola. Els darrers dos anys l'Ajuntament ha tancat uns 50 clubs de fumadors il·legals, i la major part eren al Gòtic.

Tornem al Raval. Al carrer Robador denuncien que durant els últims mesos viuen una tempesta perfecta. En aquell punt inquietant en què el vial es transforma en un carreró fosc va obrir a l'estiu un narcopis. "Es al costat del cen-

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

28 Octubre, 2018

LES CANTONADES MÉS INQUIETANTS DE BARCELONA

“Sense mesures socials, amb més policies no n’hi ha prou”

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

tre de reducció de riscos on repar-
teixen xeringues –detallen a l’as-
sociació de veïns Illa Robador-Pi-
calquers-Roig-. Les discussions i
baralles són contínues, fins i tot
quan passes per portar els nens a
l’escola, quan tornes. Jo passo mi-
rant a terra, però em nego a fer
mitja volta i que es quedin amb el
carrer. Algunes prostitutes ens
van dir que les van robar, que a
veure si l’associació hi podia fer
alguna cosa”.

Aquí, a l’anterior mandat, pros-
segueixen a l’entitat, la presència
d’urbans i mossos era permanent.
“Feien controls molt estrictes.
Demanaven la documentació fins
i tot als veïns. Anaves al gimnàs i
haves de pujar a casa a buscar el
DNI, però així ningú no venia amb
armes ni gent en crida i cerca. De-
manem un pla integral per al dis-
trict. Després que eliminessin els
controls tot es va desmarxar. La
policia es posava davant la Filmote-
ca. L’Ajuntament ens deia que
els agents podien dissuadir els to-
xicòmans d’acostar-se al centre
de reducció de riscos. I la pressió
policial anava i venia. El 2016 van
aconseguir que els narcos del 21 i
el 45 marxessin, que anessin al
carrer d’En Roig i obrissin els nar-
copisos que més droga van vendre
a Barcelona. Només pressionant
el que es fa és traslladar el proble-
ma. Sense mesures socials, posant
més policies no n’hi ha prou. Per
això demanem que s’apliqui un
pla integral”.

Tornem a travessar la Rambla i
també la Via Laietana. El comer-
ciant Alejandro Cavaliere denuncia
les amenaces dels pispes que
pul·lulen per la cantonada de Sant
Pere Més Alt amb Verdaguier i Ca-
llís, davant del Palau de la Música.
“Esperen els turistes, s’hi barre-
gen... Nosaltres truquem als Mos-
sos, i venen, però quan arriben els
pispes ja se n’han anat. Ara la si-
tuació és insostenible. Fa pocs dies
un li va dir a la meva dona ‘sé
quina cara tens i quin és el teu ne-

El carrer Robador presenta molts problemes de convivència

goci’. Mentre uns fiquen la mà a
les motxilles dels turistes, d’altres
ens intimiden perquè no truquem
a la policia. I a més s’alternen, uns
dies en són uns i d’altres... Abans
anaven drogats i els veïes d’una
hora lluny. Ara són cada cop més
organitzats, tenen més aspecte de
turistes. Vaig escriure als polítics.
Ara per ara, només s’han interes-
sat els de Ciutadans i els d’ERC...”

“És un problema que s’agreuja
des de fa cinc anys –intervé Oscar
Aybar, de l’associació de comer-
ciants de Sant Pere Més Baix-. No
vam saber aturar el problema dels
primers nens de la cola. Ara molts
són delinqüents professionals. No
saben fer altra cosa. Fa un any i es-
caig vam treure els bancs del car-
rer perquè s’hi asseien per vigilar
els comerços. Abans robaven fins i
tot xampú de les perruqueries.

Un dels últims clients del narcopis del carrer Peu de la Creu

Ara les botigues no les toquen gai-
re, prefereixen els turistes. A l’es-
tiu la cosa es va tranquil·litzar per-
què baixaven a la Barceloneta.
Anaven en banyador i amb para-
sol. Ara, els robatoris tornen a re-
puntar. No sé què podem fer. No
ha estat mai un problema exclusi-
vament policial. Fan falta mesu-
res socials”.

La pressió veïnal també té vic-
tòries, encara que semblin pírrri-
ques. Un entresol de Peu de la
Creu va ser ocupat al maig. El pis
és de dues immobiliàries. “Ens hi
vam trobar una dona embarassa-
da, un nen i un gos. Els Mossos van
dir que no hi podien fer res. El jut-
ge va desestimar la nostra denun-
cia penal. En vam haver de posar

LA POR DELS COMERCIANTS
“Els lladres de turistes
ens amenacen perquè
no truquem als
Mossos”

QÜESTIONS DE FONS
“Els nanos a qui no
vam atendre fa anys
ara són delinqüents
professionals”

una de civil, que és més lenta. La
dona, el nen i el gos se’n van anar.
Uns dominicans s’hi van posar a
vendre droga. Ens van dir que si
els pagàvem, marxaven. Els vam
oferir 3.000 euros. Es van riure de
nosaltres. Hi volíem posar un pes-
tell, però aïllar un inquilí, encara
que sigui ocupa, és il·legal”.

Al final, al president de la comu-
nitat se li va acudir anunciar per
Twitter que traspassava un nar-
copis. “Van venir un munt de tele-
visions –diu el president-. Els
narcos van rebentar una altra ve-
gada el pany i van posar vigilants
perquè la cantonada cridés menys
l’atenció. Armar-la a Twitter va
ser més efectiu que posar instàn-
cies a l’Ajuntament. Les adminis-
tracions abandonen els qui pa-
guem impostos”. Fa pocs dies un
dels narcos va tornar a demanar
diners al propietari. Li va conte-
star que no. Al cap de poques hores
van marxar del pis. “L’hem recup-
erat. Vaig sentir a dir que s’havi-
en instal·lat uns carrers més en-
llà... De tota manera, a Sant Vicenç
hi ha un altre narcocolal, i a Mal-
nom van ocupar un altre pis i...”